

De muzikale voorstelling *We Hadden Liefde, We Hadden Wapens* van Urban Myth trok vijf jaar geleden volle zalen. Dit jaar is de voorstelling opnieuw te zien in theaters door het hele land. Het vertelt het verhaal van de Amerikaanse burgerrechtenactivist Robert F. Williams die in de jaren 60 tegen de ongelijke behandeling van Afro-Amerikaanse mensen en de constante dreiging van de Ku Klux Klan streed. De voorstelling heeft een gloednieuwe sterrencast bestaande uit Carolina Dijkhuizen, Hajo Bruins, Nyncke Beekhuyzen, Pearl Jozefzoon, Tarikh Janssen en Leovegildo Vieira. Regisseur Jörgen Tjon A Fong en actrice/zangeres Carolina Dijkhuizen vertellen over de reprise.

Waarom een terugkeer na zo'n lange tijd?

Jörgen: "Ik denk dat de maatschappelijke actualiteit voor deze voorstelling nog groter is dan vijf jaar geleden. De Black Lives Matters beweging is de afgelopen vijf jaar geëxplodeerd. Ook in Nederland heeft institutioneel racisme zich geopenbaard. We zijn constant bezig om de maatschappij opnieuw te evalueren. Waar staan we nu? Hoe praten we hierover met elkaar? Welke termen gebruiken we? Welke consequenties zijn aan uitspraken verbonden en hoe terecht is het dat mensen gecancelled worden. Dit verhaal uit Amerika over de strijd voor gelijke rechten voor zwarte mensen, snijdt thema's aan waar mensen nu echt mee bezig zijn."

De voorstelling over Robert John F. Williams is gemaakt vanuit het perspectief van zijn vrouw Mabel, waarom?

Jorgen: "Ik wil niet alleen andere verhalen in het theater brengen maar binnen die verhalen ook verschillende perspectieven. Een wereld waarin mannen alleen mannen bevestigen, vind ik niet zo spannend. Robert wordt zo gedreven door zijn idealen en zijn passie, maar in zijn slipstream neemt hij zijn vrouw en kind met zich mee. Ze steunen hem met overgave maar dat gaat wel met veel wrijving en offers gepaard."

Wat voor vrouw is Mabel?

Carolina: "Ze lijkt heel schattig en naïef maar ze is een leeuwin. Mabel staat niet op de barricaden zoals haar man. Ze pleegt verzet op haar eigen manier. Eerst tegen haar ouders en haar opvoeding als ze meegaat met Robert F. Williams, een man die ze eigenlijk niet kent, maar die haar heel erg intrigeert. Als jonge moeder van zeventien strijdt ze tegen iedereen die haar kind in gevaar brengt. Ze steunt Robert in zijn strijd, maar voor haar zijn haar kind en haar gezin belangrijker dan het ideaal 'the cause'."

Welke rol speelt de rhythm & blues en soul uit de jaren 60 in de voorstelling?

Carolina: "Het is de soundtrack van die periode. Je realiseert je hoe belangrijk muziek in die situatie was. Nu vertellen we ons verhaal in TedTalks of gaan we live op Instagram, maar in de jaren 60 maakten mensen protestsongs. Neem Strange Fruit van Nina Simone. Toen ik dat voor het eerst in de context van de voorstelling hoorde kwam het ineens zo hard binnen. Dan voel je opeens echt waar het nummer over gaat."

Jörgen: In de voorstelling zitten fantastische bekende en minder bekende nummers die ook op zichzelf staan, maar door dit verhaal ben je je ineens bewust waar ze uit voort zijn gekomen. Dat geeft een extra emotionele laag.

Waarom is een verhaal uit de jaren 60 relevant voor mensen nu?

Jörgen: Het is een verhaal over verzet, over opkomen voor jezelf en voor je rechten. We wijzen niet met een vingertje, want het gaat niet over wie er schuld heeft, maar we laten wel zien hoe systemen mensen kunnen vermalen. Je hoeft niet zwart te zijn om dat te voelen en te begrijpen.

Carolina: Kijk maar naar het feminisme, de gay rights movement of het recht op abortus. Het is een verhaal dat gaat over het recht over je eigen lichaam. Het recht om gelijk te zijn aan ieder ander. En dat is een universeel verhaal.